

Πατέρα μας Ουράνιε...

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Τῆς αὐτολέκτου καί θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τήν προσευχήν μαθόντες, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τόν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παραρῶν ἡμῶν τά πταίσματα» (στιχηρό εσπερινού 1ης Σεπτεμβρίου).

(Αφού μάθαμε την προσευχή της θείας διδασκαλίας που είπε ο ἴδιος ο Χριστός, ας φωνάξουμε στον Δημιουργό καθημερινά: Πατέρα μας που κατοικεῖς στους ουρανοῦς, δίνε μας τον καθημερινό ἄρτο, παραβλέποντας τα πταίσματά μας).

Την πρώτη ημέρα της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς, που ξεκινά βεβαίως με τον εσπερινό της προηγούμενης, δεν είναι τυχαίο ότι ο ἅγιος υμνογράφος θέτει ως πρώτο ὕμνο της ακολουθίας την κλήση να προσευχόμαστε με τα λόγια που δίδαξε ο ἴδιος ο ενανθρωπήσας Θεός: «Πάτερ ἡμῶν». Κι αυτό βεβαίως διότι για την Εκκλησία μας δεν υπάρχει σπουδαιότερη προσευχή από αυτήν – είναι η Κυριακή προσευχή, η προσευχή του Κυρίου. Ποιος ἄλλος θα μπορούσε να μας μάθει πώς να

προσευχόμαστε παρά ο Ίδιος ο Δημιουργός μας; Αυτός είναι που στο αίτημα των μαθητών Του για το πώς να προσεύχονται απάντησε με τα συγκεκριμένα λόγια της προσευχής. Γι' αυτό και έκτοτε κάθε προσευχή της Εκκλησίας μας στην ουσία αποτελεί επανάληψη ή προέκταση και ανάλυση της πιο βαθιάς αυτής προσευχής, που σημαίνει ότι εκκλησιαστικά προσευχόμαστε αδιάκοπα με τον τρόπο του Θεού μας.

Να προσφωνούμε τον Θεό «Πατέρα», συνεπώς να νιώθουμε ως παιδιά Του αγαπημένα, είναι μία χαρισματική πραγματικότητα – δεν μπορεί να Τον πει έτσι κανείς άνθρωπος εκτός της χάρης του Θεού, εκτός δηλαδή της Εκκλησίας. Είναι η δωρεά που δίνει ο Χριστός στον βαπτισμένο στο όνομά Του άνθρωπο, γεγονός που φανερώνεται κατεξοχήν στη Θεία Λειτουργία. «Καί καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σέ, τόν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καί λέγειν: Πάτερ ἡμῶν...». Πρόκειται για την αλήθεια που διακηρύσσει ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής ήδη από το πρώτο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του. «Ὅσοι ἔλαβον Αὐτόν (δηλαδή πίστεψαν στόν Χριστό), ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι». Ποια μεγαλύτερη εξουσία στον κόσμο υπάρχει από εκείνη που δίνει ο Παντοδύναμος Θεός στον άνθρωπο, γιατί ακριβώς τον έχει κάνει παιδί Του; Οι άγιοί μας που βίωναν στο απόλυτο δυνατό την κάθε λέξη των προσευχών και των λόγων του Χριστού έχουν εκφράσει συγκλονιστικές αλήθειες ειδικά για την Κυριακή προσευχή.

Ο όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ για παράδειγμα, για να αναφερθούμε σε σύγχρονο άγιο, πολλές φορές έχει γράψει πάνω στο θέμα αυτό. Ο ίδιος καταρχάς έχει

αποκαλύψει ότι υπήρχαν εποχές που ξεκινούσε το «Πάτερ ἡμῶν» το πρωί για να το ολοκληρώσει το βράδυ: την κάθε λέξη την περνούσε βιωματικά μέσα από ολόκληρη την ύπαρξή του. Γι' αυτό και δεν δίσταζε να πει στις ομιλίες του στο τέλος της ζωής του: «Και μόνη η προφορά του Ονόματος του Θεού μάς φλέγει πραγματικά σαν φωτιά. Έτσι θα έπρεπε να προφέρουμε και το «Πάτερ ἡμῶν». Ουσιαστικά, αν προφέραμε μόνο μία φορά σε ολη τη ζωή μας τις λέξεις αυτές του «Πάτερ ἡμῶν» με το αυθεντικό νόημά τους, που αντιστοιχεί στην πραγματικότητα του ίδιου του είναι, θα ήταν αρκετό. Σε αυτό έγκειται το μυστήριο της αναγεννήσεώς μας από την αμαρτωλή κατάστασή μας σε εκείνην που αναμένει από εμάς ο Κύριος».

Ο άγιος υμνογράφος λοιπόν, για να επανέλθουμε στον πρώτο εκκλησιαστικό ύμνο του νέου έτους, μας θυμίζει την αλήθεια αυτή. Να παρακαλούμε τον Θεό ως Πατέρα μας με την αίσθηση της υϊκότητάς μας, με επίγνωση βεβαίως της αμαρτωλότητάς μας. «Δίνε μας τον επιούσιο άρτο μας (και το επίγειο αλλά και τον αιώνιο μέσα από τη Θεία Ευχαριστία) και συγχώρα τα πταίσματά μας». Γιατί είναι ο Μόνος που μπορεί να μας καθαρίσει από την όποια πνευματική και ψυχική ακαθαρσία μας. Αρκεί να Τον παρακαλούμε, όπως είπαμε, εκκλησιαστικά: ως μέλη του αγίου Σώματός Του εν μετανοία και ταπεινώσει, που θα πει εν αγάπη και ανεξίκακα.

pgdorbas.blogspot.com

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN